

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24.11.1972, sp. zn. 5 Co 620/72, ECLI:CZ:KSUL:1972:5.CO.620.1972.1

Číslo: 58/1973

Právní věta: Pro pohledávku věřitele i jen jednoho z bývalých manželů, která vznikla za trvání manželství, lze nařídit výkon rozhodnutí prodejem věcí patřících do bezpodílového spoluvlastnictví, nebylo-li jeho vypořádání dohodou nebo rozhodnutím soudu dosud provedeno. Výkon rozhodnutí prodejem spoluvlastnického podílu podle ustanovení § 338 o. s. ř. lze nařídit jen u věci, která je v podílovém spoluvlastnictví.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 24.11.1972

Spisová značka: 5 Co 620/72

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Bezpodílové spoluvlastnictví manželů, Podílové spoluvlastnictví, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 219

§ 251

§ 338 40/1964 Sb. § 147

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1973 sb. rozh.

Pro pohledávku věřitele i jen jednoho z bývalých manželů, která vznikla za trvání manželství, lze nařídit výkon rozhodnutí prodejem věcí patřících do bezpodílového spoluvlastnictví, nebylo-li jeho vypořádání dohodou nebo rozhodnutím soudu dosud provedeno.

Výkon rozhodnutí prodejem spoluvlastnického podílu podle ustanovení § 338 o. s. ř. lze nařídit jen u věci, která je v podílovém spoluvlastnictví.

(Usnesení krajského soudu v Ústí nad Labem z 24. 11. 1972, [5 Co 620/72](#))

Okresní soud v Teplicích nařídil podle ustanovení § 323 a násl. o. s. ř. výkon rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit částku 72 569 Kčs, a to prodejem osobního automobilu Fiat 125. Současně uložil povinnému, aby zaplatil oprávněnému 1800 Kčs na nákladech řízení při výkonu rozhodnutí.

Povinný v odvolání proti usnesení soudu prvního stupně uváděl, že výkon rozhodnutí prodejem

osobního automobilu je tu zbytečný, neboť svůj dluh vůči oprávněnému je schopen zaplatit. Osobní automobil, jehož prodej byl nařízen, měl v bezpodílovém spoluvlastnictví s K. Z., které zaniklo rozvodem manželství (rozsudkem z 19. 5. 1972) a změnilo se po rozvodu manželství bez dalšího v podílové spoluvlastnictví bývalých manželů. Výkon rozhodnutí by tedy bylo možno nařídít jen podle ustanovení § 338 o. s. ř., tj. prodejem spoluvlastnického podílu. Navrhoval proto, aby rozhodnutí soudu prvního stupně bylo změněno a návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zamítnut.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesení soudu prvního stupně o nařízení výkonu rozhodnutí potvrdil.

Z odůvodnění:

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o. s. ř.).

V projednávané věci je nepochybné, že rozhodnutí, jehož výkon byl nařízen, je vykonatelné a že povinný nesplnil svou povinnost určenou tímto rozhodnutím. Právem proto oprávněný navrhl výkon rozhodnutí a soud byl povinen takovému návrhu vyhovět, když výkon byl navržen v přiměřeném rozsahu a vhodným způsobem.

Osobní automobil, jehož se týkal nařízený výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí, byl v bezpodílovém spoluvlastnictví povinného a jeho bývalé manželky, avšak toto spoluvlastnictví zatím nebylo po rozvodu manželství dohodou bývalých manželů ani rozhodnutím soudu vypořádáno 1) a není žádných důvodů pro závěr, že by automobil byl nyní ve spoluvlastnictví podílovém. Pohledávka věřitele jen jednoho z manželů, která vznikla za trvání manželství, může být při výkonu rozhodnutí uspokojena i z majetku patřícího do bezpodílového spoluvlastnictví (§ 147 o. z.). Z toho je třeba vycházet i v případě zaniklého, ale dosud nevypořádaného bezpodílového spoluvlastnictví.

Nepřicházelo proto ohledně věci z dosud nevypořádaného bezpodílového spoluvlastnictví nařízení výkonu rozhodnutí prodejem spoluvlastnického podílu podle ustanovení § 338 o. s. ř., neboť tento způsob výkonu rozhodnutí je možný jen ohledně věci, která je v podílovém spoluvlastnictví.

Pohledávka oprávněného v daném případě byla mu vykonatelným soudním rozhodnutím přiznána jako náhrada škody způsobené povinným v letech 1967 až 1969, za trvání jeho manželství s K. Z.

Výkon rozhodnutí byl soudem prvního stupně nařízen právem a napadené usnesení bylo proto podle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrzeno.

1) Srov. stanovisko uveřejněné pod č. 42/1972 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek [str. 129]